

njih postavno določeno plačo sirotnemu zakladu, šoli itd.

Tako je n. pr. bivši župan Stiger svojo plačo kot župan v korist sirotnemu fondu v celoti odklonil, gospod veleposestnik Klammer v Ebensfeldu, je ob priliki premiranja in licenciranja goveje živine, svoje diete kot distriktni načelnik v korist pospeševanja živinoreje okraju podaril itd. itd.

Čisto drugače pa ravnajo naši slovenski veljaki. Tako nam je iz čisto zanesljivih virov znano, da so se pustili gizdavi gospod „financar“ Povalej kot načelnik krajnega šolskega sveta v Št. Jurji na južni železnici ob priliki stavbe novega šolskega poslopja vsa pota mastno plačati in ker je to seveda še premalo zneslo, so naročili ta visoki gospod pri neki mariborski (menda celo nemški) firmi, 4 krasne in precej dragocene spominske table brez odborovega sklepa na stavbini račun, da slavijo na veke drago plačunega šolskega načelnika „financarja“ Povaleja. — Živio Povalej!

6.

Pred nekaj dnevi govoril je napredni poslanec Ornig v deželnem zboru o potrebi in pomenu železnice Dunaj-Spljet (ker bi ta proga za Spodnji-Štajer ravno v zdaj pozabljenih delih dežele Ptuj-Rogatec-Brežice novo življenje povzročila). Čujte in strmite! Vsi slovenski poslanci obeh taborov so Orniga, katerega pri vsaki priliki v njih cunjah na najsirovejši način blajijo, burno pritrjevali in s tem manifestirali za to progo.

In glejte čudno! Isti Benkovič, kateri je v deželnem zboru Orniga pritrjeval, isti mož dela gotovo z vednostjo vseh slov. poslancev zahrbtno, proti zelo delavnemu železniškemu odboru Rogatec-Brežice in in toraj tudi posredno proti progi Dunaj-Spljet.

Ta slovenski junak, kateri je bil za svojo „narodno poštenost“ od Slovenca Dr. Serneca gajžlan, boče naenkrat novi železniški odbor ustanoviti, hujška proti staremu, kateri si je edino pametno in izpeljivo progo v svoj program vzel, Benkovičeva proga pa je šele izpeljiva, kadar se bo osebnih in tovarnih promet v zraka-plovih vršil . . .

Sveti Arh na Pohorju, v Silvestrovi noči 1909/10.

Somišljeniki!

Leto dni je zopet preteklo in „Štajerc“ stopa pred Vas s trdnim prepričanjem, da ste bili doslej z njim zadovoljni in da mu bodete i v bodoče zvesti ostali. To pač lahko povdarjamo, da kar smo obljubili, to smo tudi držali! Naše geslo je in ostane:

resnica,

pa naj bode lepa ali grda, naj nas zato hvajljo ali proklinjajo, — mi smo se resnice držali, mi se je še danes držimo in storili bomo to i zanaprej! Zato pa pravimo: Kdor noče resnice slišati, ta naj se le naroči na prvaške liste! V naših vratah je prostora le za prijatelje resnice.

„Štajerc“

se bode v bodočem letu strogo držal svojega dosedanjega stališča. Brez ozira na otročje pravke, da smo „nemčurji“ in „brezverci“, hodili bomo svojo pot naprej, ne da bi le za toliko ponehali, kolikor je za nohtom črnega. Naš program ostane vedno enak in se glasi:

Preč z vse nesrečno politiko! Bodočnost kmeta, obrtnika in delavca leži v gospodarskem delu! Sloveniki in nemški naprednjaki, združeni roke v reki, bodejo zmagali!

To je naše mnenje, za katerega se bomo borili tudi v bodočem letu. Kar odkrito povemo, da bomo peljali odločni boj proti vsem, ki hočejo na troške vbojega ljudstva dobro živeti, ki sramotijo slovensko ljudstvo v javnosti, ki nas hočejo podjarmiti in vreči pod podplate petlikujučega farja ter prvaškega dohtarja . . .

Zvesti ljudstvu, zvesti kmetu

bočemo ostati! Zato pa Vas kličemo na delo, Vas vae, ki se ne bojite timogov, ki čutite pro-

palost prvaške politike, ki poznate lakoto, ki morate krvavo delati za košček kruha, — Vas kličemo in dramimo!

Na delo za naš list!

Nabirajte novih naročnikov, poravnajte zaostalo naročnino, zahtevajte list v kavarnah, gostilnah in brivnicah, razširjajte ga! V nobeni hiši, ki napredno misli, ne sme „Štajerc“ manjkati!

Tri (3) krone

košta „Štajerc“ za celo leto! To malo svoto pač vsakdo lahko žrtvuje!

Na delo, somišljeniki!

Politični pregled.

Cesar je potrdil sledeče sklenjene postavbe: pooblastilno postavbo, proračunski provizorij za prvo polleto 1910, postavbo o kontingentu alkohola, postavbo glede konzularnega sodnistva, in postavbo glede pospeševanja živinoreje ter porabe živine.

Štajerski deželni zbor se je pečal pretekli četrtek s postavnim načrtom glede zvišanja doklade na pivo. Zvišanje samo ob sebi je bilo zasledaj z malo večino odklonjeno. Pač pa se je sprejel okvirni zakon, ki velja do 31. marca 1910 in pusti deželnemu zboru pravico, določiti to doklado z 2—4 K. Skoraj gotovo je torej, da se bode zvišanje doklade sklenilo. V ostalem sprejel je deželni zbor še par postavb, odnosno jih izročil tozadavnim odsekom. Dr. Kukovec se je parkrat grozovito osmešil. Mož postaja vedno bolj otročji. Eno je p. le pogruntal. Ko se je namreč Benkovič v njega zaganjal, mu je poklical v spomin — paši bič! To je bil šunder! Kmalu bi se stegli. Kaplan dr. Korošec se je zopet v večjem govoru odkloval. Povedal je zopet, da hoče štajersko deželo razbiti in vae „jugoslovanake pokrajine združiti“. To je stara pesen te pobožne gospođe, ki se navdušuje za veleizdajniške vzpe. Pošteno je Korošcu poal. Waastian posvetil. Na razpravo prišel je tudi predlog glede povečanja hiralnice in bolnišnice v Ptuj. Po pojasnilu posl. Orniga se je predlog odseka izročil.

Koroški deželni zbor je sklican za 17. januarja. Tudi dalmatinski deželni zbor stopi ta dan skupaj, galski pa že 11. januarja.

Velikanske slooparije v snezku več milijonov rublov so odkrili zopet v Rusiji v ministerstvu za javna dela. Cele vlakne se je pokradlo.

Pionirske oddelke se bode letos zelo povečalo. Vstvarilo se bode namreč pol-kompagnije (80 mož).

Politika in tatvina. Neki češki poštni uradnik je že opetovano pisma nemškega ministra dr. Schreinerja ukradel. Namesto da bi se dotična pisma adresatu dostavila, objavili so jih nakrat češki listi. Lepi možje!

O pokojnem prestolonasledniku Rudolfa, odnosno o okoliščinah njegove smrti, prinašajo razni listi zopet odkritja. Preiskati se danes ne more, koliko je na teh novicah resnice. Nekateri trdijo, da se je Rudolfa ustrelilo in sicer da ga je cela vrsta oseb napadla. Drugi trdijo, da se je sam ustrelil in sicer obenem, ko se je baronica Vecsera zastrupila. Enkrat bode prišla še resnica o tej žalogrni na dan. Zanimivo je, da je Rudolf opetovano izjavil, da so klerikalci njegovi največji sovražniki . . .

Novi koleki. Davčna oblast nam poroča: S 1. januarjem pridejo novi koleki in prodajo, medtem ko se bode dosedanje (emisija 1898) z 31. marca popolnoma iz razprodaje potegnili. Doslej veljavne koleke se torej po 31. marcu ne sme več rabiti, kajti oni so potem brez veljave in bi bil vsakdo, kdor jih rabi, tako kaznovan, kakor da bi spleh ne kolekoval. Pač pa se te stare koleke od 1. marca do 31. maja v zalogah in prodajalnah kolekov za nove izmenja in to brezplačno. Po 31. maju pa se jih niti ne izmenja.

Abesinski kralj Menelik veliki zmagovalatelj nad Italijani, leži na smrtni postelji.

Kitajska mornarska komisija potuje zdaj po Evropi in se je tudi našemu cesarju poklonila.

Na Ruskem je umrl veliki knez Mihajl. Pri pogrebu, katerega se je tudi car udeležil, so bile izredne varnostne priprave. Bali so se anarhistov.

Črnogorski kralj Nikita praznuje 50 letnico svojega „vladanja“, ako se sme njegovo večno prelivanje krvi „vladanje“ imenovati.

Dopisi.

Št. Peter medv. sele. Gotovo boste mislili, dragi bralci, da je naš Šentpeter čisto zaspal, a vendar ni tako. Danes, dragi čitatelji, Vam vemo zopet nekaj povedati. V zadnji številki piše „Naš dom“ da so se maraške izvalili orli v naši bližini. Do sedaj smo šlišali, da se orli valijo bolj po skalovju, a sedaj pa še tu pri nas. Pravijo, da se pri nas v Št. Petru v župnišču valijo. In res pogosto slišiš v župnišču razbijanje in kričanje, da je človeka strah. Bog ve, kako se bojo kaj zvalili, ko preveč razbijajo, ker včasih pravijo, da tista koklja ne zvali dobro, ko preveč tolče po jajcih in tako mislimo vsi, da tudi v župnišču ne bo kaj prida. Sedaj še pa nekaj, dragi čitalci! Na Štefanovo pridem do cerkve, pa vidim na vaški lipi nek list. Ko pa stopim bliže, pa čujte in strmite kaj je bilo? — „Vabilo na plesni venček, ki ga priredi izobraževalno društvo v župnišču. Na obilno udeležbo vabi odbor“. In popoldan so se pa res zbirali fantje in dekleta v farovžu. Kaj so imeli? Ne vemo natanko. Menda so že plesali. — Za danes naj bo dovolj! Prihodnjic še izpregovorimo več. Namreč, če sme tudi šolska mladina zraven biti. Pa kaj, gospod nadučitelj nima časa, frajle pa tudi ne! Mladi opzovalec.

Sv. Peter medv. sele. Kakor vedno, šel je tudi letos naš župnik po hišah delit blagoslova božjega. Pa kakor se nam vidi, mu je malo za blagoslov, ampak bolj na arcu mu ležijo lepe kronice, kajti v hiše, kjer je slutil, da nič ne dobi, ni zašel, ter se izgovarjal, da v take hiše, kjer berejo „Štajerca“, ne gre. Pane Gomilek, dobro Vas poznamo po knofih! Pa tako bosta pri nas malo opravili in lahko se še deset in stokrat tako repentite! — Pravili ste, da bi radi šnops spravili is svoje župnije, da bi se ne več prodajal in ne pil. Prosimo Vae, gospod Gomilek, kje se pa več šnopsa proda in popije, ko ravno pri klerikalnem „bindišu“ krumarju Gaspersu Simeku? Še med sveto malo ni miru. Glejte raje, da bo ta pobožen klerikalček pridne k sveti maši zahajal, ne pa da ga vidimo vsake kvatre enkrat. Tedaj — tedaj — tedaj z dobrim zgledom naprej, pa bo vae dobro. Nas naprednjake in naš list pa le pri miru pustite in se ne jesite toliko na prižnici, ker jeza škoduje . . . Veevedec.

Meša. Dragi „Štajerc“. Ni dobro, če predolgo časa nič ne prinašaj, ljudje postanejo prevzetni. Troj navadni dopisalec je zbolel, ker so mu pretili z ubojem, smrtno in s peklom. Še z bajtice svoje si ne upa revež ubogi, ker se boji, da bi mu kosti zmele. Pa res nič ni „špajsa“. Odkar so „velečastitiga“ g. kaplana Kranjca na javnej cesti do dobrega preklestili, ker je taka prezlata dnšica kristjanska, nič ni kaj varno več hoditi po Hočki vasi, češ lahko bi jih tudi nedolžne „izfaal“, kajti noč je temna. Pa ker sem ravno kar o kaplanu Kranjcu zinil, naj se še malo bavim s tim ljubljencem celega sveta. Bila je pred mesecem deputacija pri knezoškofu, ter se pritožila čez kaplana Kranjca in njegova vnebo-pijoča dejanstva ter prosila, da se ta žlostni duhovnik takoj prestavi. To se je pri škofijstvu sicer obetalo, a Kranjec žali Bog še danes pri na. svoje lahke podplatec semtertija nosi. Ko je izredel, da so ga možje pri škofijstvu tožili je bil ves besen ta gospodek. Jokal se je de bode cela fara k protestantom prestopila, ako bi njega res prestavili. O ti ostudni farizejec, ti si jih pač delal, sedaj še dva protestanta, delal s tvojo neznansko ljubeznijo do svojega bližnjega. Nam se pa dozdeva, da so ti farizejski zdihljeji Krajncovi naravnost hudo razžaljenje g. dekana Grušovnika in vseh drugih bivših dušnih pastirjev Hočkih. Zadanje sicer tudi ni pohvalil ampak prav ostudno oblatil, le da bi sebe po-farbal. Pero noče teči do besednem u poročanju. Da, da Kranjcu je najjalbše, najgrše sredstvo prijetno, da bi le sebe malo opral. Tako je tudi za hrbtno dolžil svojega sokaplana g. Lehen-a, da neki ta pijanci in lumpa po gostilnah. O ti farizejec, na tak način bi ti rad pozornost svojih oblastij od sebe na drugega obračal. O ti poštna duša ti! Kaplan Kranjec, proč